

Но още ловцитѣ не бѣха успѣли да се нарадватъ на голѣмата победа, изведнажъ вжжето, което не удържа тежестта на огромното тѣло, се скъса, и чудовището съ грохотъ падна на земята. Обезумѣлиятъ драконъ

Примката улавя дракона

се мѣташе въ капана. Когато хората се разбѣгаха, звѣрътъ, разсвирепѣлъ и настрѣхналъ, почна да изригва храната си. Никой не смѣеше да се приближи до него. Само ловецътъ Дефосъ който бѣ голѣмъ майсторъ да мѣта примка (ласо) метна ловко примката, като се мъчеше съ нея да улови бѣлващия пѣна звѣръ. Но той про-

пустна. Направи още единъ опитъ. Най-после примката стисна врата на гущера-великанъ. Втората примка улови опашката. Вжжето привързаха за дървото и съ помощта на особни греди пренесоха звѣра въ приготвената отъ по-рано яка клетка.

Настъпи нощъ. Изморени отъ всичко, което извършиха презъ деня, хората заспаха. Когато обаче се събудиха, клетката бѣше праздна. Вжжетата, които бѣха преплетени по изхода на клетката, бѣха изрѣфани“.

Следниятъ день донесълъ нови събития. Нѣколко тежки минути преживѣла и жената на Бурдена — едничката жена, която участвувала въ експедицията.

Заедно съ Дефоса, госпожа Бурденъ отишла да-